

[Aase Olesen]

lægemidler til rimelige priser og rimelige samfundsøkonomiske omkostninger. I forbindelse med det sidste vil jeg gerne understrege, at disse spørgsmål vanskeligt kan diskuteres uden sammenhæng med tilskudspolitikken på medicinområdet. Generelt set giver høje tilskud jo høje udsalgspriser. Ministeren lægger ikke op til denne debat i lovforslaget. Jeg har blot her villet nævne det, for at vi også i udvalgsarbejdet kan have dette aspekt med.

Jeg skal ellers ikke gå i detaljer med lovforslaget, det tillader tiden ikke. Jeg er meget langt enig i en række tidligere taleres kritiske bemærkninger, og jeg må for mit eget vedkommende tilføje, at der er et fantastisk misforhold mellem 13 års lovforberedelse og så de sølle syv døgn, som man her giver folketingets medlemmer til at sætte sig ind i 67 tætskrevne sider. Jeg siger udtrykkeligt døgn, for dagtimerne har altså ikke rakt til.

Med hensyn til selve lovforslagets indhold vil jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til ophævelse af Apotekerfonden og den kongelige bevilling, til adskillelse af produktion og distribution rent regnskabsmæssigt og også til ideen om, at der er et behov for et nyt regnskabsgrundlag og et nyt opgørelsessystem – men ikke til den form, det har fået her i lovforslaget.

Men når vi derefter kommer til de egentlige nye regler for sygehusapotekerne og til kapitlet om samordning og om det nye navn og dets sammensætning og dets kompetence, ja, så kan ministeren ikke uden videre regne med det radikale venstre. Ikke forstået sådan, at der ikke skal være offentlig indseende og koordinering på området – jeg vil tværtimod gerne understrege, at det mener vi er helt nødvendigt på dette område – men vi vil meget gerne vide, hvad vi gør. Med så mange bemyndigelser, som dette lovforslag indeholder – jeg kender nogle, der har talt op til 96, og det er endda nogle, der har haft meget længere tid til at tælle end vi andre – ved vi overhovedet ikke, hvor ministeren egentlig vil hen. Vi mener ikke, at vi kan byde nogen del af lægemiddelområdet at vedtage en så upræcis lov, og det gælder faktisk såvel private apoteker som sygehusapotekerne og industrien.

Vi vil gerne gå ind i et grundigt udvalgsarbejde om sagen og forudser, at det vil blive nødvendigt at lade dette lovforslag oversom-

re, så vi undgår at vedtage en lov uden tilfulde at kende dens konsekvenser. For at blive i stilen vil jeg foreslå, at folketinget giver ministeren bemyndigelse til at genfremsætte dette forslag i en ny og bedre udgave.

Keld Albrechtsen (VS):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort på hans vegne meddele VS' stilling til dette lovforslag, som vi så vil udbyde ved andenbehandlingen.

Der er så store og modstående interesser involveret, at det at tilgodese dem alle på en rimelig og afbalanceret måde, som ministeren siger i sin fremsættelsestale, må anses for et illusionsnummer. Forslaget er meget omfattende og kompliceret, men så vidt vi i dag kan overskue, går det lidt i den rigtige retning både med hensyn til beregningsgrundlaget for apotekernes indkomstudligning og med hensyn til sygehusapotekernes fremstillingsvirksomhed.

Medmindre vi under udvalgsarbejdet finder negative virkninger eller mangler ved forslaget, som vi ikke i dag er opmærksomme på, vil vi således kunne støtte lovforslaget.

Steffensen (KrF):

Formålet med hensyn til forsyningsikkerheden og udnyttelsen af kapacitet og ressourcer samt samordningen af fremstillingsvirksomheden kan kristeligt folkeparti nok have nogen sympati for, men vi er meget betænkelige ved ministerens udformning af dette lovforslag. Vi er meget betænkelige ved de mange bemyndigelser, som de fleste jo har talt om, både til ministeren og til sundhedsstyrelsen.

Vi er endvidere også betænkelige ved de problemer, lovforslaget synes at kunne skabe for selve apotekervæsenet. For kristeligt folkeparti er det afgørende, at vi sikrer en rimelig apoteksservice, også i de mindre tæt befolkede områder, og vi noterer derfor med tilfredshed ministerens ønske om at fastholde mulighederne for indkomstudligning, hvad angår de enkelte apotekers indtjeningsmuligheder. Adskillelsen af regnskab og økonomi mellem apotekernes produktion på den ene side og den øvrige apoteksdrift på den anden side kan vi nok have nogen sympati for i princippet, men vi kan samtidig godt nære